

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 8536

гр. София, 23.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело № 20221110137690 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ГЛАВА ТРИНАДЕСЕТА ГПК (Общ искове процес – иск по чл.54, ал.2 ЗКИР)

Производството е образувано по искова молба с вх. № 144894/12.07.2022 г., от

„Т. Л. С. ЕГН ***** от с. Л.-- и С. Б. С. ЕГН ***** от с. Л---
срещу

Т. Р. В. ЕГН ***** от С. Л-----, В. Н. О. ЕГН ***** от С. Ло-
- (-) № 14 М. Н. Р. ЕГН ***** от гр. София, ул. „Р---

В исковата молба се твърди, че ищците са собственици на ПРАЗНО ДВОРНО МЯСТО с площ от 400 кв.м., съставляващо имот № -, нанесен в кадастрален лист Г – 11-10-А заснет през 1998 г. по КП на с. Л-, при граници: А-, наследници на --, наследници на Д--- и улица. Твърди се, че имот е заснет по ЗКИР ПИ с идентификатор ---.- на с. Л-.

Сочи, че през 2013 г. била издадена заповед за новообразувано имоти по § 4 от ЗСПЗЗ, която била отменена, по жалба на ищците, тъй като новите имоти засяга имота на ищците.

Твърди се, че по-късно през 2020 година е издадена нова заповед на кмета на район Панчарево, за която ищците не били уведомени. Съгласно тази заповед, план за новообразувани имоти по § 4 от ЗСПЗЗ, бил нанесен в КК и КР, като вследствие на това изменение техният процесен имот бил заснет като ПИ с идентификатор ---.---.

Твърди се, че съгласно новата карта техният имот е ---.---, който е с 48 кв.м. по-малък от предишния ПИ ---.-. Сочат, че това се дължи на нанасянето на новите имот, като имало застъпване между имота на ищците и имота на

ответниците.

Предявяват петитум, с който да се признае за установено, че ответниците не ас собствениците не процесните 48 кв.м., които са отнети от собствения на ищците ПИ ---.-.

С определение от открито съдебно заседание от 23.01.2024 г. съдът е оставил без движение исковата молба, като нередовна. Съдът е приел, че ищците не сочат на какво основание са собственици. Приел е, че има противоречие между обстоятелствена част и петитум, тъй като в обстоятелствената част се твърди, че са собственици на имот, който е ПИ ---.- по предходна КК и КР и който имот неправилно е отразен като **ПИ ---.---** по сега действаща КК и КР. Съдът е приел, че в исковата молба ищците твърдят грешка в КК и КР, тъй като техният имот неправилно е заснет и не отразява имота, както е по предходна КК и КР. Съдът е приел, че е налице да се квалифицира иска по чл.54, ал.2 ЗКИР. Същевременно е установил противоречие с петитума, тъй като тай се иска ответниците да бъдат признати, че не са собственици, а в обстоятелствената част се твърди, че ищците са собственици. Съдът се е позовал на **решение № 79 от 20.07.2019 г. по гр. д. № 2087/2018 г. на ВКС, решение № 126 от 14.06.2013 г. по гр. д. № 53/2013 г. на ВКС**, съгласно които отрицателен установителен иск за собственост при грешка в КК и КР не е допустим. Това е така, тъй като искът по чл.54, ал.2 ЗКИР е винаги положителен.

С допълнителна молба с вх. № 28903/30.01.2024 г., ищците уточняват, че техният имот представлява ПИ ---.- по отменената КК и КР, който имот по-късно неправилно е отразен като **ПИ ---.---**. Твърдят, че са собственици на имота чрез покупко-продажба през 1998 г от Т. Добриянова С. с нотариален акт. Позовават се на давност, при условията на евентуалност, за която твърдят, че е от закупуването на имота – 23.04.1998 г.

Моли съдът да признае по отношение на ответниците, че ищците са собственици на ПИ ---.-, отразен по старата КК и КР, който имот неправилно е отразен и нанесен в сега действащата КК и КР като ПИ ---.---, от който са взети 48 кв. м. и са нанесени в имота на ответниците в ПИ ---.-.

Като главно придобивно основание сочат покупко-продажба, а евентуално давностно владение от 23.04.1998 г.

В срока по чл.131 ГПК, ответниците считат, че искът е недопустим поради липсата на обоснован правен интерес за ищцата С. Б. С. и предвид наведените доводи по ЗКИР, които подлежат на разглеждане в административно производство. По същество оспорват иска при твърденията, че са наследници на Р----- (---) Н- и в това си качество са придобили правото на собственост върху имота по силата на земеделска реституция въз основа на решения на Поземлена комисия и ОСЗГ. Поддържат, че въз основа на описаната в исковата молба Заповед № РПН20-РД56-20/15.10.2020 г. на кмета на СО-район „Панчарево“ в качеството им на наследници на посоченото лице и на основание § 4к, ал. 7 ПЗР на ЗСПЗЗ им е възстановено правото на

собственост върху конкретен поземлен имот с обща площ от 943 кв.м., отразен с проектен идентификатор ---.4834, като същата е издадена въз основа на влязла в сила Заповед № РД-15-074/30.04.2013 г. на Областния управител на Област София, с която е одобрен план за новообразувани имоти в землището на с. Л- и по която имотът на ищите с № - е отразен с проектен идентификатор ---.---. Твърдят, че възстановеният имот с идентификатор ---.4834 е бил разделен на две части, като по силата на договор за доброволна делба от 17.08.2021 г. В. Н. О. и М. Н. Р. са получили в дял имот с идентификатор ---.-, съставляващ дясната половина от възстановения поземлен имот, а лявата половина е дадена в дял на Т. В. – имот с идентификатор ---.-, който е бил продаден на трето лице с договор от 30.08.2021 г. С оглед на изложеното считат, че искът срещу Т-- В. е недопустим предвид липсата на право на собственост в нейна полза от преди подаването на исковата молба, а искът срещу другите двама ответници е неоснователен, доколкото същите са придобили правото на собственост върху спорната част от имота с реституция по реда на ЗСПЗЗ и делба.

В срока, даден за становище по уточнителната молба, ответниците възразяват, че проектът – докладът бил обявен за окончателен и не следва да се изменя иска. Твърди, че е недопустимо ищите да се позовават на придобивна давност, което е в анрушение на чл.214 ГПК. Твърди, че се изменя, освен обстоятелствена част и петитум, което е недопустимо. Прави възражение за недостижимост на производство и моли същото да бъде прекратено.

Оспорват, че ответниците са станали собственици на 48 кв.м., за която се твърди, че е отнета от тях и е нанесена в чужд имот. Твърди, че не се доказват основанията за собственост на праводателя на ищите.

Счита, че давността не следва да се зачита, тъй като тя не тече докато няма влязъл в сила административен акт, а планът за новообразувани имоти е от 02.11.2020 г. и до тогава давност не е текла. Позовава се на съдебна практика.

Счита, че ищецът не е отстранил нередовности на исковата молба. Моли делото да се прекрати.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид изложеното от страните, както и материалите по делото, установи следното от фактическа и правна страна:

Съдът приема, че на първо място, следва да отговори на възраженията на ответника.

Съдът приема, че ищецът е отстранил нередовности на исковата молба, като е посочил, придобивните основания – главно и при условията на евентуалност, както е посочил и предмета на делото – техния имот, който неправилно е нанесен в кадастралната карта и кадастрални регистри. Твърдят, че са собственост на целия имот по стария КК и КР, а именно ПИ ---.-.

Ето защо искането да се прекрати производство, поради неотстраняване

на нередовности в срок е неоснователно.

По отношение на допустимостта на иска и изменението на иска

Съгласно т26 от Тр № 4/14.03.2016 г. по тълк. д. № 4/2014 на ОСГК на ВКС, Съгласно чл.214, ал.1 ГПК в първото заседание за разглеждане на делото ищецът може да измени основанието на своя иск, ако с оглед защитата на ответника съдът прецени това за уместно. Той може също, без да измени основанието, да измени своето искане. До приключване на съдебното дирене в първата инстанция той може да измени само размера на предявения иск, както и да премине от установителен иск към осъдителен и обратно.

В процесния случай в обстоятелствената част на ИМ се твърди, че са собственици на имота, който е отразен по старата КК и КР, а не по новата и разликата от 48 кв. м. представлява спорната част, която е взета от техния имот и нанесена като част от съседния имот. По реда на чл.129, ал.4 ГПК ищецът уточни иска си, че иска да бъде признат за собственост на ПИ ---.-, който неправилно е отразен като ПИ ---.- и 48 кв.м., които са заснети в съседен имот. Затова съдът приема, че ищецът е привел петитума в съответствие с обстоятелствената част на исковата молба.

Съгласно т.2в от Тр № 4/14.03.2016 г. по тълк. д. № 4/2014 на ОСГК , когато ищецът е претендирал да бъде признат за собственик на основание например покупко-продажба на имот и е прибавил в условията на евентуалност ново основание, например придобиване на собствеността чрез давностно владение, искането за защита (петитумът) е все същото: при установителния иск- да бъде установено правото на собственост на ищеца. Допустимо е по реда на чл.214 ГПК ищецът по предявен иск за собственост да се позове при условията на евентуалност и на друго придобивно основание, различно от посоченото в обстоятелствената част на исковата молба.

Настина в първоначалната искова молба е в доклада по делото не е посочено на какво основание ищите претендират да са собственици. Оставянето на без движение е защото петитумът (отрицателен установителен иск) не отговаря на обстоятелствената част (ищите са собственици).

Освен това, с отговора на ИМ, ответниците са направили възражения, че не се знае придобивното основание и има противоречие.

Ето защо искането на ответника за прекратява на производство и че това изменение е недопустимо, е неоснователно.

По правната квалификация на иска

Съдът приема, че е сезиран с иск за собственост по реда на чл.54, ал.2 ЗКИР вр. чл.124, ал.1 ГПК, с която да се признае по отношение на ответниците, че ищите са собственици на ПИ ---.- по предходната КК и КР, който имот **неправилно** е отразен като ПИ ---.- по сега действащата КК и КР и част от него (48 кв.м.) е нанесен в имота на ответниците в ПИ ---.-, който имот ПИ ---.- съответства скицата, която е неразделна част от

решението.

Като придобивни основания ищите заявяват:

- Главно придобивно основание - Покупко-продажба
- Евентуално придобно основание- Давностно владение от 23.04.1998 г.

Настоящият съдебен състав приема, че дадената до сега правна квалификация по чл.124, ал.1 ГПК е неправилна, тъй като Им се твърди, че основание грешка в КК и КР. Ето защо определение от о.с.з. от 31.10.2023 г., с което се обявява доклада за окончателен, следва да се отмени, на основание чл.253 ГПК.

Следва да се изготви нов проект за доклад.

Предварителни въпроси

Въпреки, че искът е установителен, съдът служебно следва да прикани страните да уредят спора доброволно по отношение на предявения осъдителен иск – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора, като им укаже, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най - взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора, както и че в открито съдебно заседание може да се сключи съдебна спогодба с изпълнителна сила и изчистване на спорните предмети, обстоятелства в претендираните суми. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, т.е. същата се определя върху 2 % от пазарната цена. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

С оглед принципа за процесуална икономия (чл.13 ГПК) съдът следва да прикани страните да използват Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП) и електронна поща за призоваване и размяна на книжа с оглед разпоредбите чл.44 ГПК и ЗЕДЕУУ и да се укаже на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

С оглед разпоредбата на чл.102з, ал.3 ГПК съдът следва да укаже на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книжа, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, на основание чл.23 ТДТССГПК.

Воден от горното, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

ОТМЕНЯ определение от о.с.з. от 31.10.2023 г., с което се обявява доклада за окончателен, следва да се отмени, **на основание чл.253 ГПК.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответниците за прекратяване на производство, поради недопустимост и нередовност.

СЪОБЩАВА, на основание чл. 140 ГПК вр. чл. 146 ГПК, следния проект за доклад на делото:

Страни, предмет и правна квалификация, чл.146, ал.1, т.1 ГПК – Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Производството е образувано по искова молба с вх. № 144894/12.07.2022 г., от „Т. Л. С. ЕГН ***** от с. Л.-- и С. Б. С. ЕГН ***** от с. Л---

срещу

Т. Р. В. ЕГН ***** от С. Л-----, В. Н. О. ЕГН ***** от С. Ло-- (-) № 14 М. Н. Р. ЕГН ***** от гр. София, ул. „Р---

В исковата молба се твърди, че ишците са собственици на ПРАЗНО ДВОРНО МЯСТО с площ от 400 кв.м., съставляващо имот № -, нанесен в кадастрален лист Г – 11-10-А заснет през 1998 г. по КП на с. Л-, при граници: А-, наследници на --, наследници на Д--- и улица. Твърди се, че имот е заснет по ЗКИР ПИ с идентификатор ---.- на с. Л-.

Сочи, че през 2013 г. била издадена заповед за новообразувано имоти по § 4 от ЗСПЗЗ, която била отменена, по жалба на ишците, тъй като новите имоти засяга имота на ишците.

Твърди се, че по-късно през 2020 година е издадена нова заповед на кмета на район Панчарево, за която ишците не били уведомени. Съгласно тази заповед, план за новообразувани имоти по § 4 от ЗСПЗЗ, бил нанесен в КК и КР, като вследствие на това изменение техният процесен имот бил заснет като ПИ с идентификатор ----.-.

Твърди се, че съгласно новата карта техният имот е ----.-, който е с 48 кв.м. по-малък от предишния ПИ ---.-. Сочат, че това се дължи на нанасянето на новите имот, като имало застъпване между имота на ишците и имота на ответниците.

Предявяват петитум, с който да се признае за установено, че ответниците не ас собствениците не процесните 48 кв.м., които са отнети от собствения на ишците ПИ ---.-.

С определение от открито съдебно заседание от 23.01.2024 г. съдът е оставил без движение исковата молба, като нередовна. Съдът е приел, че ишците не сочат на какво основание са собственици. Приел е, че има противоречие между обстоятелствена част и петитум, тъй като в обстоятелствената част се твърди, че са собственици на имот, който е ПИ ---.- по предходна КК и КР и който имот неправилно е отразен като **ПИ ----.-** по сега действаща КК и КР. Съдът е приел, че в исковата молба ишците твърдят грешка в КК и КР, тъй като техният имот неправилно е заснет и не отразява имота, както е по предходна КК и КР. Съдът е приел, че е налице да се квалифицира иска по чл.54, ал.2 ЗКИР. Същевременно е установил противоречие с петитума, тъй като тай се иска ответниците да бъдат признати, че не са собственици, а в обстоятелствената част се твърди, че ишците са собственици. Съдът се е позовал на **решение № 79 от 20.07.2019 г. по гр. д. № 2087/2018 г. на ВКС, решение № 126 от 14.06.2013 г. по гр. д. № 53/2013 г. на ВКС**, съгласно които отрицателен установителен иск за собственост при грешка в КК и КР не е допустим. Това е така, тъй като

искът по чл.54, ал.2 ЗКИР е винаги положителен.

С допълнителна молба с вх. № 28903/30.01.2024 г., ищите уточняват, че техният имот представлява ПИ ---.- по отменената КК и КР, който имот по-късно неправилно е отразен като ПИ ---.-. Твърдят, че са собственици на имота чрез покупко-продажба през 1998 г от Т. Добриянова С. с нотариален акт. Позовават се на давност, при условията на евентуалност, за която твърдят, че е от закупуването на имота – 23.04.1998 г.

Моли съдът да признае по отношение на ответниците, че ищите са собственици на ПИ ---.-, отразен по старата КК и КР, който имот неправилно е отразен и нанесен в сега действащата КК и КР като ПИ ---.-, от който са взети 48 кв. м. и са нанесени в имота на ответниците в ПИ ---.-.

Като главно придобивно основание сочат покупко-продажба, а евентуално давностно владение от 23.04.1998 г.

В срока по чл.131 ГПК, ответниците считат, че искът е недопустим поради липсата на обоснован правен интерес за ищцата С. Б. С. и предвид наведените доводи по ЗКИР, които подлежат на разглеждане в административно производство. По същество оспорват иска при твърденията, че са наследници на Р----- (---) Н- и в това си качество са придобили правото на собственост върху имота по силата на земеделска реституция въз основа на решения на Поземлена комисия и ОСЗГ. Поддържат, че въз основа на описаната в исковата молба Заповед № РПН20-РД56-20/15.10.2020 г. на кмета на СО-район „Панчарево“ в качеството им на наследници на посоченото лице и на основание § 4к, ал. 7 ПЗР на ЗСПЗЗ им е възстановено правото на собственост върху конкретен поземлен имот с обща площ от 943 кв.м., отразен с проектен идентификатор ---.4834, като същата е издадена въз основа на влязла в сила Заповед № РД-15-074/30.04.2013 г. на Областния управител на Област София, с която е одобрен план за новообразувани имоти в землището на с. Л- и по която имотът на ищите с № - е отразен с проектен идентификатор ---.-. Твърдят, че възстановеният имот с идентификатор ---.4834 е бил разделен на две части, като по силата на договор за доброволна делба от 17.08.2021 г. В. Н. О. и М. Н. Р. са получили в дял имот с идентификатор ---.-, съставляващ дясната половина от възстановения поземлен имот, а лявата половина е дадена в дял на Т. В. – имот с идентификатор ---.-, който е бил продаден на трето лице с договор от 30.08.2021 г. С оглед на изложеното считат, че искът срещу Т-- В. е недопустим предвид липсата на право на собственост в нейна полза от преди подаването на исковата молба, а искът срещу другите двама ответници е неоснователен, доколкото същите са придобили правото на собственост върху спорната част от имота с реституция по реда на ЗСПЗЗ и делба.

В срока, даден за становище по уточнителната молба, ответниците възразяват, че проектът – докладът бил обявен за окончателен и не следва да се изменя иска. Твърди, че е недопустимо ищите да се позовават на придобивна давност, което е в нарушение на чл.214 ГПК. Твърди, че се изменя, освен обстоятелствена част и петитум, което е недопустимо. Прави възразение за недостижимост на производство и моли същото да бъде прекратено.

Оспорват, че ответниците са станали собственици на 48 кв.м., за която се твърди, че е отнета от тях и е нанесена в чужд имот. Твърди, че не се доказват основанията за собственост на праводателя на ищите.

Счита, че давността не следва да се зачита, тъй като тя не тече докато няма влязъл в сила административен акт, а планът за новообразувани имоти е от 02.11.2020 г. и до тогава давност не е текла. Позовава се на съдебна практика.

Счита, че ищецът не е отстранил нередовности на исковата молба. Моли делото да се прекрати.

чл.146, ал.1, т.2 ГПК – Правна квалификация на правата, претендирани

от ищеца, на насрещните права и възражения на ответника:

Съдът приема, че е сезиран с иск за собственост по реда на **чл.54, ал.2 ЗКИР вр. чл.124, ал.1 ГПК**, с която да се признае по отношение на ответниците, че ищите са собственици на ПИ ---.- по предходната КК и КР, който имот неправилно е отразен като ПИ ---.- по сега действащата КК и КР и част от него (48 кв.м.) е нанесен в имота на ответниците в ПИ ---.-, който имот ПИ ---.- съответства скицата, която е неразделна част от решението.

Като придобивни основания ищите заявяват:

- Главно придобивно основание - Покупко-продажба
- Евентуално придобивно основание- Давностно владение от 23.04.1998 г.

чл.146, ал.1, т.3 и т.4 ГПК - Кои права и кои обстоятелства се признават ; Отделя като безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства:

Страните не спорят, че имотът на ответниците е образуван и нанесен по КК, съгласно § 4 ЗСПЗЗ. Спорен остава претенцията между реституцията по § 4 ЗСПЗЗ на ответниците и имота на ищите, който е бил нанесен в плана на селото, преди плана на новообразувани имот.

Спорно е дали може да се упражни владение върху имота на ищите.

чл.146, ал.1, т.5 ГПК - Как се разпределя доказателствената тежест:

По иска по чл.54, ал.2 ГПК, при условията на пълно и главно доказване, ищецът следва да установи следните факти и обстоятелства:

- Праводателите му да са собственици на имот ПИ ---.-
- ПИ ---.- неправилно е отразен като ПИ ---.-
- Неправилно ПИ ---.- е засегнал имота на ищите, като същият
- Неговият имот е с граници съгласно ПИ ---.- по отменената КК и КР
- владение (период от 10 години, непрекъснато, постоянно, прекъсване за по-малко от 6 месеца, фактическа власт, намерение за своене на вещта, явно, спокойно, открито, необезпокоявано, несъмнително)

Ответникът следва да докаже, че не може да се установи давност върху процесния имот, тъй като е възстановен по § 4 ЗСПЗЗ и владението може да бъде установено само от 02.11.2020 г., когато влиза в сила плана за новообразувани имоти.

УКАЗВА на страните, че могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия в откритото съдебно заседание и ако не направят доказателствени искания във връзка с дадените им указания, губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по **чл.147 ГПК** – ако твърдят нови обстоятелства, да посочат и представят нови доказателства, но само ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят своевременно, или ако твърдят нововъзникнали обстоятелства от значение за делото – да посочат и представят доказателства за тях.

ПРИКАНВА, на основание **чл.145, ал.3 ГПК** страните да уредят спора

доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора, като им **УКАЗВА**, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

УКАЗВА на страните, че ако желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: <http://www.justice.government.bg>. Медиацията е платена услуга. Към Софийски районен съд работи Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват. Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от М-- на тел. 02/8955423 или на ел. адрес: spogodbi@src.justice.bg, както и в Центъра за спогодби и медиация на адрес: гр. С бул. „Цар Борис III ” № 54, ст. 204.

УКАЗВА на страните, че:

съгл. чл. 40 от ГПК (1) Страната, която живее или замине за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) Когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици те трябва да бъдат предупредени от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41. (1) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Такова задължение има страната и когато тя е посочила електронен адрес за връчване. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) При неизпълнение на задължението по ал. 1, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици страната трябва да бъде предупредена от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41а. (Нов – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) (1) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 2](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне.

(2) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 3](#) и [6](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по обичия ред.

Чл. 50. (1) Мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес.

(2) Ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

(3) Връчването на търговци и на юридически лица става в канцелариите им и може да се извърши на всеки служител или работник, който е съгласен да ги приеме. При удостоверяване на връчването връчителят посочва имената и длъжността на получателя.

(4) Когато връчителят не намери достъп до канцеларията или не намери някой, който е съгласен да получи съобщението, той запълва уведомление по [чл. 47, ал. 1](#). Второ уведомление не се запълва.

(5) (Нова – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Връчването на кредитни и финансови институции, включително тези, извършващи събиране на вземания срещу потребители, на застрахователни и презастрахователни дружества и на търговци, които извършват доставка на енергия, газ или предоставяне на пощенски, електронни съобщителни или водоснабдителни и канализационни услуги, на нотари----- и частни съдебни изпълнители се извършва само по реда на [чл. 38, ал. 2](#) на посочен от тях електронен адрес.

ПРИКАНВА страните и техните процесуални представители, че с оглед принципа за процесуална икономия, да поискат достъп до настоящото дело в Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП), както да представят изрично волеизявление за искане за призоваване и размяна на книжа по електронен път чрез ЕПЕП и електронна поща (e-mail, книгата и самото писмо следва да бъдат подписани с КЕП).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книжа, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, **на основание чл.102з, ал.3 ГПК вр. чл.23 ТДТССГПК.**

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните чрез техните процесуални представители.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книжа и след провеждане на процедура по призоваване.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____